

Soest, 2 augustus 2014

Betreft: discussie over de (zwak)stroom band

Geachte commissie,

Man en paard

De elektronische zwakstroom band en het paardenbit, zij hebben meer met elkaar gemeen dan u denkt. Het zijn beide positieve versterkers (zij voegen een prikkel toe) om het door ons gewenste gedrag bij honden en paarden te bereiken. De prikkels worden gebruikt op een niveau dat door het paard of de hond net gemerkt wordt maar voldoende is om het commando te ondersteunen dan wel te versterken.

Met beide methoden, maar ook met veel andere (opvoed)middelen, kan je de dieren pijn doen. Maar dat is zeker niet de bedoeling van deze hulpmiddelen en er is ook geen enkel bewijs dat dit op enige schaal gebeurt. Er is dus geen enkele sprake van een reëel maatschappelijk probleem dat hoognodig opgelost moet worden.

Koekjes kerk faalt

Het is juist de bij honden vaak gebruikte positieve versterker – het koekje – die grote beperkingen kent waardoor veel problemen ontstaan. Een koekje is meestal een veel te zwakke versterker om gedragsproblemen in de dagelijkse praktijk op te lossen.

Het koekje werkt bijvoorbeeld niet als de hond niet van koekjes houdt of, wat heel vaak voorkomt, de af- of verleiding veel aantrekkelijker is dan het koekje en er bijvoorbeeld een grotere afstand is tussen baas en hond is of als de hond te opgewonden is.

In tegenstelling tot wat een groot deel van de Nederlandse hondenbranche, inclusief de Dierenbescherming, beweert is het koekje in heel veel gevallen juist niet geschikt voor het afleren van ongewenst gedrag waar heel veel honden, bazen en hun omgeving dagelijks last van hebben zoals trekken aan de lijn, uitvallen naar andere honden, niet komen onder moeilijke vaak gevaarlijke omstandigheden, jagen op paarden, joggers en fietsers etcetera, etcetera.

Goed voor hond, baas en omgeving

Met de elektronische zwakstroom band is het wél mogelijk deze problemen snel op te lossen. En dat zonder de hond pijn te doen. Dit is in het voordeel van de honden (lekker vrij kunnen lopen, meer rust in de kop, hoeft niet meer overal op af), de bazen (vaker en op een ontspannen manier met de honden wandelen) en de omgeving (niet lastig gevallen of bedreigd worden door de hond van een ander). Vooral dit laatste aspect verklaart waarschijnlijk mede de grote populariteit van de elektronische zwakstroom band in de V.S. (aldaar e-collar of remote leash genoemd). De Amerikanen noemen de prikkel om het gewenste gedrag te bereiken een “tab on the sholder”, en dat is het ook, niet meer en niet minder.

Wint het sentiment of de rede

De weerstand tegen de elektronische zwakstroomband lijkt veel op de Zwarte Pieten discussie. Gebrek aan kennis bij de tegenstanders vertroebelt het beeld. De elektronische zwakstroom band is geen middel om een hond te straffen of pijn te doen zoals de tegenstanders beweren. En zo is Zwarte Piet geen reïncarnatie van een neger slaaf, maar de Moorse, Noord Afrikaanse knecht van Sinterklaas. En toch gaat het

er kennelijk om spannen. Overwint de kennis, het verstand en het maatschappelijk belang. Of wint het (valse) sentiment of commerciële belang van de hondenscholen die zich geheel tot het koekje hebben bekeerd. Als het valse sentiment of commerciële belang wint zijn veel honden, bazen en hun omgeving de dupe. Nog los van de maatschappelijke kosten van de regelgeving en het handhaven daarvan. Het geld kan beter besteed worden zou je denken.

Hoogachtend,

drs. M. Dik

In de V.S. opgeleid tot professioneel e-collartrainer en -instructeur. Zie voor voorbeelden en referenties van zeer tevreden bazen en honden www.devakantiehond.nl